

Ý Nga

Tên: Nguyễn Thị Nga
Sinh quán: Quảng Nam
Hiện đang cư ngụ tại: Calgary,
Canada

Hại dân, bán nước lũ gian tà
Con cháu Hai Bà quyết chẳng tha!
Sắc bén lời thơ! Luôn sắt đá!
Ý Nga!

CÔ GÁI VIỆT

*

*Thành kính vinh danh quý Anh Thư Việt Nam đã giữ tròn
khí tiết trong tay VC*

*

Cô Gái Việt thương cơ đồ tha thiết
Từ đời cờ chưa từng biết âm no
Hận Cộng nô bày trình tiết lỏa lò
Bầu tâm huyết dày vò bao nữ kiệt.

Cô tồn tại chôn tù đày cay nghiệt
Gái Triệu, Trung quyết chống lại độc tài
Việt Nam, ai, đêm qua ả u hoài?*

Nam, Trung, Bắc: thương nhân tài khí tiết!

Cộng điên rồ trút phần nô tưng **Cô**
Sử sáng mãi gương bao người Con **Gái**
Hương bất diệt! Ai sánh tài Lạc **Việt**:
Chống giặc Hồ, chống chủ nghĩa Tam Vô

Thơ kính viết vinh danh **Cô Gái Việt**
Đem ngọt ngào chia sẻ bao khổ đau
Thương quê hương, nuôi lý tưởng dặn nhau:
Giữ dòng máu luôn kiêu hùng bất khuất!

Ý Nga

*Phụ nữ Việt bị VC bán qua Tàu

Không Ai ...

Dại Gì ...

Làm **chuyện lớn** mà lơn ton?

Lớn chuyện!

“Ung” theo cái Việt Cộng, ai theo cùng?

Làm chuyện chung, ai hiệp lực nắm vùng?

Ai tổn sức, đồng tâm?

Sai!

Tổn!

Úc!

Ý Nga

*Chữ **đậm**: nói lái nghịch chữ

ĐẠO HỮU HAY ĐẬU HỮ?

Tà sư nhan nhản: **quốc doanh!**

Doanh thu béo bở loanh quanh sân “chùa”

“Đắp y đở”, diện se sua

Đảng mua “đậu hũ” không thua bao giờ!

*

Chân sư: mộc mạc, đơn sơ

Kệ kinh chăm chỉ, hững hờ lợi danh

Cùng bao **đạo hữu** thiên hành,

Tu thân, tích đức, phước lành cùng gieo.

*

Phường **tà đạo**, chớ đi theo!

Vô thần lẻo mép hò reo làm tiền

Chị em ơi! Bọn tà quyền:

Kiểm ăn lão luyện, xích xiềng dã man!

Ý Nga

*Vị chân sư nhìn tất cả Phật tử như những đạo hữu cùng tu.

*Kẻ tà sư nhìn tất cả Phật tử như những miếng đậu hũ, có thể lợi dụng được nhiều cách: chiên lên dòm rộm, kho lên béo ngậy hoặc quậy vào nồi canh sôi sùng sục mà nhai ngấu ngiến.

*Phật Tử Đ.T.H. ở Canada đã nghịch chữ: đạo hữu > đậu hũ

ĐÔ TÙY VIỆT NAM

Đô tùy khiêng chiếc quan tài
Vác lên, để xuống, bi hài đã quen
Ai dư nước mắt ngời khen
Từ sinh uất nghẹn, mờ hoen lệ người
Đô tùy chẳng thể nào cười
Đưa người lạng lẽ. Mây trời chẳng vui.

Ý Nga

*Đô tùy: phu khiêng đám ma

Ú NÀN TỘI ÁC

Đảng “ta” “sáng suốt” lắm nha!
Đảng ăn tuốt luốt: thối tha đầy mồm
Ai làm nuôi đảng: ốm nhom?
Dân chà đồ “Nhóm”. Đảng? Chôm đồ Nhà!*

Nam Quan, Bản Giốc: bán ... ra
Rước... vô giặc Hán ác tà hại dân
Không **cần thừa**, đảng **thừa cần**
Hùng, Sang, Trọng, Dũng: ú nần ú na*
Ú nần tội ác ấy mà!
Phải chi phù thùng dân ta đã mừng!

Ý Nga

* “*Chà đồ nhôm > chôm đồ nhà*”: văn chương truyền khẩu trong dân gian, sau 1975 > nghịch chữ “nhôm” ra “Nhóm” để ám chỉ những “Hợp Tác Xã” quốc doanh của VC mà người dân phải làm việc rất nhiều để phục vụ cho quyền lợi của đảng. Một vị độc giả đã có ý kiến rằng: “Hợp Tác Xã quốc doanh của VC là cơ cấu căn bản của nền kinh tế XHCN, bây giờ không còn nữa khi đảng nhìn ra sự bất khả thi và thay vào chữ mới: “*Kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa*”

*Chữ đậm: nói lái nghịch chữ

TÌNH HỮU NGHỊ VIỆT-HOA

Lao xuống dốc, “tình” mong manh, vùn vụt
“Tình” không phanh dài hun hút, cam go
Người cộng sản làm gì có tự do
Mà độc lập, ấm no và hạnh phúc?

Ý Nga

Ăn Cho Chóng Lớn

Cảm tác, nhân đọc THEO DÒNG NƯỚC XOÁY của ĐỖ DUNG

*

Tuổi đang sức lớn, ăn gì?
Khoai lang sùng, sượng, khoai mì thâm đen
Mâm cơm đã hết thân quen:
Bo bo mẹ độn: mon men mọt bò
“Thịt thà” này! Đảng đã lo!
Các con mỗi đứa “ngắm no” một bày
Khoai mì, mọt luộc cũng hay!
Chát rau, chát “đạm”, cũng “đầy” một mâm
Cần chi **khổ trí, lao tâm**
Đảng ta **khỉ láo**, thịt: **trăm tô** giành.
Nhường nhau mọt mạp rành rành
Làm sao chóng lớn, học... hành... hạ dân?

Ý Nga

*Chữ đậm: nói lái nghịch chữ

ĐANG CHO GI ẶN N ẶY!

Cảm tác, nhân đọc THEO DÒNG NƯỚC XO ẶY của
Đ Ặ DUNG

*

*“Từ từ ta tính”** **đòi chua**

Đùa chơi m Ặn ngọt: không thua bao giờ!

Béo, thơm?

Hao m Ặ!

Đừng m Ặ!

Tội chi **m Ặ h Ặo?**

Đơn sơ đủ rồi!

Ý Nga

*Chữ của Đ Ặ Dung: *“Từ từ ta tính”*

*Chữ đậm: nói lái nghịch chữ

Bao Giờ Đổi Cờ?

Hai cao, một thấp, mắt mờ,
Tai ù, tay mỏi, chân quờ quạng lê
Nuôi con, lận đận lắm nghề
Giúp chồng tranh đấu, chờ về hồi hương
Thương dân tộc: khổ vô lường
Trong tay Hán Cộng biết đường nào ra?*
*

Chị than trong giọt lệ nhà
Em nghe mà dạ xót xa dày vò.

Ý Nga

* Áp huyết cao máu, Cholesterol LDL cao, phong thấp.

CHẠY HÀNG

*

Thương kính tặng những người phụ nữ miền Nam đảm đang: sau 1975 đã “không thua, chẳng nhường VC”

*

Ai mua em bán đủ hàng
Áo quần, máy móc đèn dềng... cũng mua!
Mua đi, bán lại: đảng xưa
Đầu đường hàng chạy: **không thua, chẳng nhường!**
Cuối đường lời được là... lương
Không com cũng cháo, cháo, tương qua ngày
“*Ám no, hạnh phúc*” chỗ này:
Nhờ ơn “*độc lập đọa đày tự do*”

*

Khi người “đầy tớ” ăn no
Com quên chừa “chủ”, “chủ” lo: chạy liền!

Ý Nga

NAM NHI GÌ THUA CON NÍT

Ba hoa vênh vào tới trời
Tùng câu ăn nói toàn lời “đỏ hoe”
Ông về bưng “thuyết xạo ke”
Mang khoe, phụ nữ chẳng nghe, xúm cười.

Ý Nga

SỄ TÀU HAY TA?

Ca dao ngọt đến ngất ngây
Đọc qua thấy cả hình hài Ngoại yêu
Thấy vườn rau thắm nắng chiều
Thấy dàn mướp, bí thật nhiều trái xinh
Nghe như vang tiếng hội đình
Có Ba lần Mẹ thừa trình bà con.
*

Nhớ Nhà nhớ đến héo hon
Quê xưa, làng cũ chỉ còn ca dao
Khi nào trở lại? Ôi chao!
Bao nhiêu nét đẹp sễ Tàu hay ta?

Ý Nga

Phải Yêu Nước Hơn

Anh khen: “Trời đẹp, mây cao!”

Em đùa: “Mây thấp ra sao hỡi chàng?”

Anh **thư thả tí** đầu hàng

Em **thi thả tứ** mơ màng nắng mưa

Bây giờ nhắc chuyện ngày xưa

Người thừa, đũa thiếu, duyên đưa chưa dày

Chiều khờ nhớ thuở sáng ngây

Khi vui lại nhớ lúc đầy ngây ngô

Đạo yêu: vụng dại tín đồ

Nga Mi em ở, anh vô chùa nào?

Đề cho Việt Cộng ùa vào

Bán dân, hại nước! Ôi dào! Muội, huynh!

Uổng công thầy dạy môn sinh:

“*Nếu không quyết tử, điều linh cả Nhà!*”

*

Rõ ra Việt Cộng rồi kia:

Đứa này tỵ nạn, đứa kia vô bụng

Bây giờ không thể dừng dừng

Nếu không, mất tất núi rừng: trốn đâu?

Á Nghi

*Chữ đậm: nói lái nghịch chữ

BẠN “HỌC BÀN”

Mén tặng hai bạn: N.N.

Bạn xin kết “bạn học bàn”

Thư qua, quà lại... nông nản dễ thương

Cùng bàn, ban Toán cùng trường,

Cùng nghèo nên cũng khiêm nhường như nhau.

*

Một hôm hẹn gặp sân sau

Đôi trao sách báo: ôi chao giật mình!

Dàn anh?

Không chị?

Thiệt tình!

Tay chân lính quỳnh (tưởng xinh áo dài)

*

Thế rồi ai cứ tìm ai

Ai thôi kể:

“Guốc đứt quai, mệт nhòai!”

Ai than:

“Vãn áo rách vai!

Ngày ngày vẫn viết thư hoài.”

(rất hay!)

Đọc không viết, lại vui thay!

Thơ hay ai chép: nét tay phượng rồng.

Sợ Ba, chẳng dám mềm lòng

Ai theo: chân mởi, nhưng không đổi đường.

*

Dễ thương?

Dễ ghét?

Ai tường!

Năm sau đổi lớp: anh vương ... tơ tình

Ghé nhà thăm: nói loanh quanh

Nghẹn câu:

“Từ già thị thành anh đi!”

Thế rồi anh khoác chiến y,

Thế rồi đôi bạn biệt ly ngút ngàn.

*

Mấy mươi năm, thoát bạo tàn

Tự nhiên nghe nhắc:

“Hộc bàn năm xưa”

Hỏi thăm:

“Chồng vợ có chưa?

Cháu con mấy đứa?”

Em thưa, anh trình

Chuyện mình: ngộ nghĩnh học sinh

Phương trình giải lăm! Đao binh nên gì?

Anh than:

“Ấn số kiêu kỳ

Trốn đâu kỹ quá?

Duyên chi đến gần?”

*

Bây giờ vẫn giữ tình thân

Cùng yêu tổ quốc, thương dân vô ngần!

Á Nghi

* Hai người ngồi học cùng một lớp, cùng một bàn, cùng một ghế nhưng người học buổi sáng học cao hơn một lớp: xin làm quen và kết thân với người học buổi chiều (học dưới một lớp).

Thường thường là chỉ có các nữ sinh kết bạn với nhau.